

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/940**z dnia 10 czerwca 2021 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 14 października 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji („państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 31 sierpnia 2020 r. przez Woodstock Consortium („skarżący”). Skargę złożył unijny przemysł sklejki z drewna brzozonego w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Zawiadomienie zmieniające zawiadomienie o wszczęciu postępowania

- (3) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nieumyślnie pominięto punkt dotyczący procedury oceny interesu Unii. Chociaż pominięcie to nie wpłynęło na prawo zainteresowanych stron do przedstawienia uwag dotyczących interesu Unii, uznano, że należy skorygować to pominięcie w celu zachowania przejrzystości proceduralnej. W związku z tym zawiadomienie to zmieniono w dniu 11 grudnia 2020 r. ⁽³⁾

1.3. Rejestracja

- (4) Zgodnie z art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego Komisja rejestruje przywóz będący przedmiotem dochodzenia antydumpingowego w okresie wcześniejszego informowania, chyba że dysponuje wystarczającymi dowodami potwierdzającymi w rozumieniu art. 5, że nie są spełnione wymogi określone w art. 10 ust. 4 lit. c) lub d). Jednym z tych wymogów, jak wskazano w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego, jest dalszy znaczny wzrost przywozu powyżej poziomu przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem. Komisja przeanalizowała zmiany w przywozie i nie stwierdziła dalszego znacznego wzrostu przywozu.
- (5) W związku z tym Komisja nie objęła przywozu sklejki z drewna brzozonego z Rosji, określonej w sekcji 2, wymogiem rejestracji wynikającym z art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Dz.U. C 342 z 14.10.2020, s. 2.⁽³⁾ Dz.U. C 428 z 11.12.2020, s. 27.

1.4. Zainteresowane strony

- (6) W zmienionym zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Rosji, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (7) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Kilka stron wystąpiło z wnioskiem o zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego przed Komisją. Komisja przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z udziałem Woodstock Consortium, UPM Plywood Oy, UPM Kymmene Otepää OÜ oraz rosyjskiego producenta UPM Kymmene Chudovo LLC.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

1.5.1. Nieodpowiednia wersja jawna

- (8) Kilka stron twierdziło, że skarga nie zawierała wystarczających informacji na temat jej wersji jawnej.
- (9) Komisja uznała, że wersja jawna skargi, dostępna do wglądu zainteresowanych stron zawiera wystarczającą ilość istotnych dowodów oraz niepoufne streszczenia informacji, które w innym przypadku byłyby poufne, w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z prawa do obrony w trakcie całego postępowania.

1.5.2. Brak dowodów na wystąpienie szkody

- (10) Kilka stron twierdziło, że niektóre wskaźniki szkody, takie jak moce produkcyjne, ceny unijne i konsumpcja w Unii, zawarte w skardze nie uzasadniały ustalenia szkody w okresie objętym dochodzeniem.
- (11) Komisja przypomina, że ustalenie istotnej szkody bez zagłębiania się w sprawę konieczne do wszczęcia dochodzenia wymaga zbadania m.in. odpowiednich czynników opisanych w rozporządzeniu podstawowym. W art. 5 rozporządzenia podstawowego nie wymaga się jednak wyraźnie, by wszystkie czynniki szkody wymienione w art. 3 ust. 5 wykazywały pogorszenie w stopniu wystarczającym dla uzasadnienia istotnej szkody na potrzeby wszczęcia dochodzenia. Art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stanowi, że skarga musi zawierać informacje na temat zmian w wielkości przywozu, w odniesieniu do którego zarzuca się przywóz towarów po cenach dumpingowych, jego wpływu na ceny produktu podobnego na rynku Unii i wpływu na przemysł Unii, zgodnie z istotnymi (niekoniecznie wszystkimi) czynnikami. Skarga zawierała te informacje, co wskazywało na istnienie szkody. W związku z tym Komisja uznała, że skarga zawiera wystarczające dowody na wystąpienie szkody.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Wstępna próba obejmowała trzech producentów unijnych z siedzibą w trzech różnych państwach członkowskich, odpowiadających za niemal 40 % szacunkowej całkowitej produkcji i 35 % szacunkowej całkowitej unijnej wielkości sprzedaży produktu podobnego w Unii. Wyboru tych trzech przedsiębiorstw dokonano na podstawie największej wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w UE w okresie od lipca 2019 r. do czerwca 2020 r., jaką można było właściwie zbadać, przy czym wzięto również pod uwagę rozmieszczenie geograficzne. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby.

- (14) Komisja otrzymała uwagi od grupy powiązanych producentów unijnych, UPM, którzy wnioskowali o włączenie ich do próby. Po dokładnym przeanalizowaniu dostarczonych informacji Komisja nie znalazła jednak żadnych przekonujących powodów, aby zmienić wstępnie wybraną próbę. Po pierwsze, biorąc pod uwagę strukturę korporacyjną grupy i jej kanały sprzedaży, dodanie lub włączenie do próby któregokolwiek z przedmiotowych dwóch przedsiębiorstw zagroziłoby zdolności Komisji do przeprowadzenia dochodzenia w przewidzianym w prawie terminie ze względu na znacznie zwiększony nakład pracy. Ponadto włączenie któregokolwiek z przedsiębiorstw do próby jedynie w marginalnym stopniu zmieniłoby reprezentatywność wstępnie wybranej próby pod względem wielkości produkcji lub sprzedaży w Unii lub pod względem rozmieszczenia geograficznego. Komisja zdecydowała się zatem zachować wstępnie wybrane przedsiębiorstwa jako ostateczną próbę.
- (15) Po otrzymaniu powiadomienia o wyborze ostatecznej próby jedno z przedsiębiorstw – UPM argumentowało, że inni producenci objęci próbą mają równie lub bardziej złożone struktury korporacyjne i kanały sprzedaży. Twierdziło ono również, że włączenie do próby i weryfikacja jednego z jego podmiotów UPM-Kymmene Otepää OÜ nie będzie uciążliwe, a ponieważ wizyta weryfikacyjna odbędzie się na odległość, nie zakłóci zdolności Komisji do przeprowadzenia dochodzenia.
- (16) Komisja zauważyła, że ponieważ próba obejmowała już przedsiębiorstwa o złożonej strukturze, włączenie kolejnego przedsiębiorstwa o złożonej strukturze znacznie zwiększyłoby nakład pracy, a zatem zagroziłoby zdolności Komisji do przeprowadzenia dochodzenia w przewidzianym prawem terminie. Pod tym względem włączenie UPM-Kymmene Otepää OÜ, ze względu na organizację sprzedaży tej spółki, wymagałoby weryfikacji kilku innych podmiotów prawnych grupy UPM, obejmujących jednostki sprzedaży i produkcji. Podmioty te nie mogłyby zostać właściwie zbadane w dostępnym czasie.
- (17) Komisja podtrzymała zatem swoją decyzję o niewłączaniu UPM do ostatecznie wybranej próby. Wstępną próbę potwierdzona została jako ostateczna próba i jest ona reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.6.2. *Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych*

- (18) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (19) Trzynastu importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby trzech importerów, kierując się największą wielkością sprzedaży produktu objętego dochodzeniem w Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego o doborze próby poinformowani zostali wszyscy znani importerzy, których dotyczy postępowanie, ale nie zgłoszono żadnych uwag.

1.6.3. *Dobór próby producentów eksportujących w Rosji*

- (20) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Rosji do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Poza tym Komisja zwróciła się do Przedstawicielstwa Federacji Rosyjskiej przy Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (21) Piętnastu producentów eksportujących/grup producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z trzech grup przedsiębiorstw, z czego jedna składała się z siedmiu powiązanych producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi, których dotyczy postępowanie, oraz z władzami państwa, którego dotyczy postępowanie. Przedsiębiorstwa wybrane do próby odpowiadały za 47 % całkowitego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

- (22) Dwóch nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących twierdziło, że również powinni zostać włączeni do próby. Pierwszy z nich twierdził, że powinien zostać włączony do próby, ponieważ wielkość jego sprzedaży do Unii była zbliżona do wielkości sprzedaży trzeciego producenta eksportującego objętego próbą. Drugi z nich twierdził, że w przeszłości Komisja objęła dochodzeniem znacznie większą liczbę producentów eksportujących, a zatem dodanie go do próby nie będzie stanowić nadmiernego obciążenia dla zdolności i zasobów Komisji. Ponadto ten sam producent eksportujący twierdził, że fakt, iż jest powiązany z grupą producentów unijnych, odróżnia go od pozostałych producentów eksportujących. W szczególności twierdził on, że jego kierownictwo, struktura sprzedaży i organizacja logistyki odróżniają go od niektórych lub wszystkich producentów eksportujących objętych próbą ⁽⁴⁾.
- (23) Jak wspomniano w motywie 21 powyżej, Komisja objęła próbą trzy przedsiębiorstwa/grupy przedsiębiorstw. Liczba podmiotów, które miały zostać zbadane, była jednak znacznie większa, ponieważ jedna z grup składała się z siedmiu producentów eksportujących. Ponadto wybrane przedsiębiorstwa/grupy miały również powiązane przedsiębiorstwa handlowe i powiązanego importera zaangażowanego w sprzedaż produktu objętego postępowaniem. Twierdzenie pierwszego producenta eksportującego dotyczący wielkości sprzedaży opierał się na wersji jawnej odpowiedzi w ramach kontroli wrywkowej dostępnej dla wszystkich współpracujących producentów eksportujących, natomiast decyzja o kontroli wrywkowej opierała się na rzeczywistej wielkości zgłoszonej przez wszystkich producentów eksportujących. Biorąc pod uwagę wielkość sprzedaży zgłoszoną przez dwóch producentów eksportujących, o których mowa, trzeci producent eksportujący zgłosił wielkość sprzedaży o [5 % – 10 %] większą w porównaniu z czwartym producentem. Ponadto argumenty przedstawione przez drugiego producenta eksportującego nie stanowią istotnego kryterium wyboru próby na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja stwierdziła, że wybrana próba jest reprezentatywna na podstawie kryteriów wskazanych w art. 17 ust. 1, a obie zainteresowane strony nie dostarczyły żadnych istotnych danych, które podważyłyby ten wniosek. Wnioski zostały zatem odrzucone.

1.7. Indywidualne badanie

- (24) Dziesięciu producentów eksportujących w Rosji złożyło wniosek o badanie indywidualne na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Tylko trzech producentów eksportujących złożyło jednak wypełnione kwestionariusze w terminie. Rozpatrzenie tych wniosków na wstępnym etapie dochodzenia byłoby nadmiernie uciążliwe. W związku z tym Komisja podejmie decyzję w sprawie przyznania indywidualnego badania na ostatecznym etapie dochodzenia.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (25) Komisja przesłała kwestionariusze do trzech objętych próbą rosyjskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących, objętych próbą producentów unijnych oraz objętych próbą importerów niepowiązanych. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁵⁾ w dniu wszczęcia dochodzenia.
- (26) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech objętych próbą rosyjskich producentów eksportujących/grupy producentów eksportujących, od trzech współpracujących rosyjskich producentów eksportujących, objętych próbą producentów unijnych, objętych próbą importerów niepowiązanych oraz dziewięciu użytkowników.
- (27) Z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego na etapie tymczasowym. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe wszystkich informacji uznanych za niezbędne, aby dokonać tymczasowych ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydjne ⁽⁶⁾. Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw/stron:

Producenci unijni

- Latvijas Finieris AS, Łotwa i powiązane przedsiębiorstwa handlowe.
- Paged Pisz sp. z o.o., Polska i powiązane przedsiębiorstwa handlowe.
- Metsä Wood, Finlandia i powiązane przedsiębiorstwa handlowe.

⁽⁴⁾ Dokumenty Tron t20.006971 i t20.006972 z dnia 2 listopada 2020 r.

⁽⁵⁾ Odpowiednie kwestionariusze wraz z kwestionariuszem dla użytkowników były dostępne online w dniu wszczęcia dochodzenia na stronie internetowej: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2486.

⁽⁶⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

Importerzy

- Orlimex CZ s.r.o., Osik, Czechy
- Robert Neudeck GmbH & Co KG, Germersheim, Niemcy
- Groupe ISB, Pacé, Francja

Producenci eksportujący w Rosji

- Grupa Sveza obejmująca siedmiu producentów eksportujących: JSC „SVEZA Manturovo»; JSC „SVEZA Novator»; Tyumen Plywood Plant Limited; JSC „SVEZA Ust.-Izhora»; JSC „SVEZA Uralskiy»; JSC „SVEZA Kostroma»; JSC „SVEZA Verhnaya Sinyachiha» („grupa Sveza”);
- Zheshartsky LPK LLC („UPG”);
- Syktyvkar Plywood Mill Ltd.

1.9. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (28) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.10. Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE

- (29) Postępowanie w niniejszej sprawie wszczęto w dniu 14 października 2020 r., tj. w okresie przejściowym uzgodnionym między Zjednoczonym Królestwem a UE, w którym Zjednoczone Królestwo nadal podlegało prawu Unii. Okres ten dobiegł końca w dniu 31 grudnia 2020 r. W związku z tym od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa i stowarzyszenia ze Zjednoczonego Królestwa nie kwalifikują się już jako zainteresowane strony w tym postępowaniu.
- (30) Za pośrednictwem notatki do akt sprawy z dnia 19 stycznia 2021 r. Komisja zwróciła się do podmiotów gospodarczych ze Zjednoczonego Królestwa, które uważają, że nadal kwalifikują się jako zainteresowane strony, do nawiązania z nią kontaktu (?). Nie zgłosiło się żadne przedsiębiorstwo.
- (31) W celu dostosowania zestawu danych zebranych od zainteresowanych stron do faktu, że okres przejściowy dobiegł końca i że Zjednoczone Królestwo nie podlega już prawu Unii, zainteresowane strony poproszono o dostarczenie poprawionych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu na poziomie UE-27.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**2.1. Produkt objęty postępowaniem**

- (32) Produktem objętym postępowaniem jest sklejka składająca się wyłącznie z arkuszy z drewna, przy czym grubość żadnej warstwy nie przekracza 6 mm, z zewnętrznymi warstwami z drewna określonego w podpozycji 4412 33, z co najmniej jedną zewnętrzną warstwą z drewna brzożowego, nawet powlekaną, („sklejka z drewna brzożowego” lub „produkt objęty dochodzeniem”) pochodząca z Rosji, obecnie objęta kodem CN ex 4412 33 00 (kod TARIC 4412 33 00 10) („produkt objęty postępowaniem”).
- (33) Sklejka z drewna brzożowego to materiał drewniany składający się z warstw lub pasm fornirów drewnianych sprasowanych razem z klejem w duże, płaskie arkusze. Ma ona wiele zastosowań, na przykład w budownictwie, sektorze opakowań i w sektorze meblarskim.

2.2. Produkt podobny

- (34) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Rosji, oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.

(?) Dokument Tron t21.000594.

- (35) Komisja uznała zatem, że na tym etapie są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

2.3.1. Wyłączenie produktu

- (36) Jeden użytkownik, Emiliana Imballaggi S.p.A., oraz dwaj rosyjscy producenci eksportujący, Sveza i Vlas Truda, wnioskowali o wyłączenie z dochodzenia sklejkę z drewna brzoźowego o kształcie kwadratowym o długości i szerokości pięciu stóp (1 525 x 1 525 mm) ze względu na różnice w zakresie: (i) właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych oraz cech geometrycznych; (ii) zastosowania końcowego i wymienności; (iii) jakości produktu oraz (iv) postrzegania przez konsumentów i cen; oraz (v) braku konkurencji między sklejką z drewna brzoźowego o kształcie prostokątnym i kwadratowym.
- (37) Komisja przeanalizowała wnioski i stwierdziła, że z zakresu produktu nie można wyłączyć sklejkę o kształcie kwadratowym z następujących powodów: posiada ona te same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne co sklejkę o kształcie prostokątnym. Sklejkę z drewna brzoźowego o kształcie kwadratowym wywiera też presję konkurencyjną na sklejkę z drewna brzoźowego o kształcie prostokątnym z uwagi na pewien stopień substytucyjności, a po przywozie sklejkę z drewna brzoźowego o kształcie kwadratowym może być dalej przetwarzana na sklejkę z drewna brzoźowego o kształcie prostokątnym, co wiąże się z późniejszym ryzykiem obchodzenia przepisów. Ponadto przemysł Unii produkuje i posiada niezbędne wyposażenie, aby dostosować się do potrzeb konkretnych klientów. W związku z tym Komisja odrzuciła wnioski o wyłączenie.

2.3.2. Zakres produktu

- (38) Rosyjski producent, Segezha, twierdził, że zakres produktu należy rozszerzyć, tak by obejmował nie tylko sklejkę z drewna brzoźowego, ale także sklejkę z drewna sosny, topoli, okoumé i buku. Argumentowano, że istnieje bezpośrednia konkurencja i zamienność pomiędzy sklejką ze wspomnianych gatunków drewna a sklejką z drewna brzoźowego, a więc że stanowią one jeden produkt.
- (39) Komisja odrzuciła ten wniosek, ponieważ sklejkę z drewna sosny, topoli, okoumé i buku nie posiada tych samych podstawowych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych co sklejkę z drewna brzoźowego. Fakt, że w przypadku niektórych zastosowań, których nie przedstawiono ani nie określono we wniosku, można by wykorzystać alternatywne produkty i materiały o nieokreślonym stopniu zamienności, nie zmienia charakteru różnic fizycznych, technicznych i chemicznych pomiędzy produktem objętym postępowaniem a wspomnianymi produktami.

3. DUMPING

3.1. Uwagi wstępne

- (40) Próbą objęto trzy grupy producentów eksportujących.
- (41) Grupa Sveza składała się z siedmiu producentów i jednego przedsiębiorstwa handlowego, przy czym wszyscy oni byli bezpośrednio zaangażowani w produkcję i sprzedaż produktu objętego postępowaniem. Siedmiu producentów prowadziło sprzedaż na rynku krajowym za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego i dokonywało wywozu bezpośrednio do Unii.
- (42) Spółka Zheshartsky LPK LLC jest częścią grupy przedsiębiorstw o nazwie UPG. Producent ten prowadził wywóz zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa mającego siedzibę na Łotwie.
- (43) Syktyvkar Plywood Mill Ltd. jest częścią grupy przedsiębiorstw bezpośrednio zaangażowanych w produkcję i sprzedaż produktu objętego postępowaniem. Grupa ta obejmowała cztery powiązane przedsiębiorstwa handlowe działające na rynku krajowym.

3.2. Wartość normalna

- (44) W celu ustalenia wartości normalnej Komisja zwróciła się z prośbą o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu do wszystkich producentów objętych próbą wytwarzających produkt objęty postępowaniem.

- (45) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej w przypadku poszczególnych objętych próbą współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (46) Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (47) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do producentów eksportujących z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (48) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego na swoim rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (49) Jeżeli chodzi o trzech producentów eksportujących/trzy grupy producentów eksportujących, w przypadku niektórych rodzajów produktu, które wywożono do Unii w okresie objętym dochodzeniem, nie prowadzono żadnej sprzedaży krajowej, albo sprzedaż krajowa tego rodzaju produktu stanowiła poniżej 5 % wielkości, a zatem nie była reprezentatywna.
- (50) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (51) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (52) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (53) Z drugiej strony za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (54) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że 28–93 % całkowitej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym, w zależności od rodzaju produktu, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem w sytuacji opisanej w motywie 51 lub jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem w sytuacji opisanej w powyższym motywie.
- (55) W przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

- (56) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracujących producentów eksportujących objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- a) średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracujących producentów eksportujących objętych próbą przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - b) średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracujących producentów eksportujących objętych próbą z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (57) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W przypadku rodzajów produktu w ogóle nie sprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.2.1. Cena eksportowa

- (58) Producenci eksportujący objęci próbą prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio do niezależnych klientów, albo za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego, jak opisano w motywach 39 i 41 powyżej.
- (59) W przypadku producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, za cenę eksportową uważało się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Jeżeli producent eksportujący dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako importer, cena eksportowa została skonstruowana na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski.

3.2.2. Porównanie

- (61) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (62) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowano koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, pakowania, koszty kredytu, opłaty bankowe, cło UE, inne opłaty przywozowe oraz prowizje.
- (63) Producent eksportujący UPG twierdził, że rząd Federacji Rosyjskiej zwracał do 80 % kosztów transportu poniesionych przez producentów podczas transportu ich produktów na rynki zagraniczne. Powyższy producent eksportujący twierdził, że należy dokonać dostosowania w górę ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. e) i k) rozporządzenia podstawowego, ponieważ podobnego zwrotu nie przyznawano w przypadku sprzedaży krajowej.
- (64) Art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego stanowi, że dostosowania można również dokonać z tytułu różnic czynników, nieprzewidzianych w lit. a)–j), jeżeli zostanie wykazane, że wpływają one na porównywalność cen, stosownie do wymagań niniejszego ustępu, w szczególności jeżeli klienci płacą różne ceny na rynku krajowym wskutek różnicy tych czynników. Producent eksportujący nie przedstawił jednak żadnych dowodów wskazujących na to, że wspomniany program subsydiowania miał wpływ na ceny. W szczególności producent eksportujący powołujący się na dostosowanie nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na to, że jego klienci konsekwentnie płacili różne ceny na rynku krajowym z powodu domniemanej różnicy w zwrocie kosztów transportu przez rząd Federacji Rosyjskiej między sprzedażą krajową a eksportową. Bez uszczerbku dla powyższego Komisja zauważyła również, że zwrot kosztów transportu w przypadku sprzedaży na rynki zagraniczne z wyłączeniem sprzedaży krajowej najprawdopodobniej stanowi subsydlum wywozowe w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/1037. Takie programy zwiększają zdolność eksporterów do nieuczciwego konkurowania na rynkach zagranicznych, a w szczególności do podtrzymywania praktyk dumpingu finansowego. Jako takie nie stanowią one czynnika, który kwalifikuje się do dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W istocie dopuszczenie dostosowania ze względu na czynniki ułatwiające eksporterowi stosowanie dumpingu spowodowałyby ukrycie skali rzeczywiście stosowanego dumpingu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

- (65) Ten sam producent eksportujący zwrócił się również o dokonanie dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do prowizji zapłaconych powiązanemu przedsiębiorstwu handlowemu za sprzedaż na rynku krajowym. Producent eksportujący przedstawił jednak również informacje, że zapłacone prowizje dotyczyły zarówno sprzedaży krajowej, jak i sprzedaży eksportowej do Unii. W związku z tym Komisja przydzieliła kwotę prowizji zapłaconych wspomnianemu powiązanemu przedsiębiorstwu handlowemu zarówno do sprzedaży krajowej, jak i eksportowej na podstawie wielkości tej sprzedaży.
- (66) Wszyscy producenci eksportujący z objętej próbą grupy Sveza dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa krajowego, a mianowicie Sveza-Les LLC („Sveza-Les”) z siedzibą w Petersburgu. Wszyscy producenci eksportujący z grupy Sveza podpisali umowę prowizyjną z powiązaniem przedsiębiorstwem handlowym, o którym mowa. Wszyscy producenci eksportujący w ramach grupy są bezpośrednio lub pośrednio powiązani z tym przedsiębiorstwem. Twierdzili oni, że prowizje płacone przedsiębiorstwu handlowemu nie powinny być odliczane od ceny eksportowej, ponieważ nie mają one wpływu na porównywalność cen, jako że powiązane przedsiębiorstwo handlowe pełniło dokładnie te same funkcje w sprzedaży eksportowej i w sprzedaży krajowej. Jedyna różnica odnosi się rzekomo do wynagrodzenia za działalność powiązanego przedsiębiorstwa handlowego: sprzedaż krajowa jest objęta narzutem, natomiast sprzedaż eksportowa podlega prowizji na podstawie umów prowizyjnych. Producenci eksportujący twierdzili ponadto, że stanowią jedną jednostkę gospodarczą z przedsiębiorstwem handlowym, co ma wpływ zarówno na sprzedaż krajową, jak i eksportową.
- (67) W odpowiedzi Komisja przypomniała, że wszystkie siedem przedsiębiorstw produkcyjnych należących do grupy podpisało umowę, zgodnie z którą otrzymują wyraźnie określoną prowizję od każdej zapłaconej sprzedaży eksportowej. Sytuacja taka nie miała miejsca na rynku krajowym. Powoduje to powstanie problemu porównywalności cen, o którym mowa w art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, między ceną eksportową a wartością normalną, w związku z czym, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i), Komisja odliczyła zapłaconą prowizję.
- (68) Ponadto, jeżeli chodzi o istnienie jednej jednostki gospodarczej, Komisja przypomniała, że zgodnie z orzecznictwem sądów unijnych istnienie pisemnej umowy prowizyjnej wyłącznie w odniesieniu do sprzedaży eksportowej jest ważnym elementem pozwalającym wykazać, że przedsiębiorstwo handlowe nie jest wewnętrznym działem sprzedaży producentów eksportujących w zakresie sprzedaży eksportowej⁽⁸⁾. Umowa zawiera również liczne klauzule, takie jak klauzula arbitrażowa, wskazujące na brak solidarności między przedsiębiorstwami. Klauzule te trudno jest pogodzić z twierdzeniem, że producenci eksportujący i powiązane przedsiębiorstwa handlowe powinny być traktowane jako jeden podmiot gospodarczy, mimo że są przedsiębiorstwami odrębnymi pod względem prawnym. Okazało się również, że niektóre funkcje sprzedaży zostały zachowane przez producentów eksportujących, o czym świadczyły ich koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne. Ponadto Komisja zauważyła, że powiązane przedsiębiorstwa handlowe wystawiały faktury w imieniu producentów eksportujących pierwszym niezależnym klientom w Unii. W świetle powyższych ustaleń Komisja tymczasowo odrzuciła twierdzenie, zgodnie z którym przedsiębiorstwa handlowe i producenci eksportujący stanowiły jedną jednostkę gospodarczą, jeżeli chodzi o sprzedaż eksportową.
- (69) W toku dochodzenia ujawniono również, że część sprzedaży eksportowej grupy Sveza była dokonywana z udziałem niepowiązanych przedstawicieli mających siedzibę w Unii. Wspomniani przedstawiciele otrzymywali prowizję, którą księgowano na rachunkach Sveza Les jako część ponoszonych przez to przedsiębiorstwo kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Z tego względu Komisja dostosowała cenę eksportową zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę prowizje z tytułu sprzedaży eksportowej wypłacone niepowiązanym przedstawicielom. Wysokość dostosowania odpowiadała kwocie prowizji obejmującej płatności na rzecz przedstawiciela zaksięgowanej na rachunkach Sveza Les.
- (70) Ta sama grupa stwierdziła również, że gdyby Komisja zdecydowała się dostosować cenę eksportową, świadczyłoby to o tym, że Komisja uznała, iż producenci eksportujący i powiązane przedsiębiorstwo handlowe nie stanowią jednej jednostki gospodarczej. W rezultacie wiązałyby się to z również koniecznością dostosowania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków z tytułu odsprzedaży produktu podobnego sprzedawanego na rynku krajowym.
- (71) Komisja przypomniała, że w przeciwieństwie do sytuacji sprzedaży eksportowej, w przypadku której zakłady produkcyjne wystawiają faktury bezpośrednio pierwszym niezależnym klientom w Unii, sprzedaż krajowa dokonywana jest na rzecz pierwszych niezależnych klientów za pośrednictwem przedsiębiorstwa Sveza-Les. Innymi słowy, Sveza-Les odsprzedaje produkt objęty postępowaniem, który zakupił od różnych zakładów należących do grupy. Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wartość normalną należy ustalić na podstawie ceny sprzedaży krajowej pierwszemu niezależnemu klientowi. Dostosowanie z tytułu marży zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) zakładałoby, że odpowiednią sprzedażą w celu ustalenia wartości normalnej byłaby sprzedaż między zakładami produkcyjnymi a Sveza-Les, dla której cena zostałaby ustalona po odliczeniu domniemanej marży zysku stosowanej przez przedsiębiorstwo Sveza-Les przy odsprzedaży produktu. Sprzedaż dokonywana przez zakłady produkcyjne spółce Sveza-Les

⁽⁸⁾ Wyrok Sądu z dnia 25 czerwca 2015 r., PT Musim Mas, T-26/12, pkt 50, potwierdzony przez Trybunał Sprawiedliwości przy rozpoznawaniu odwołania od wyroku z dnia 26 października 2016 r., C-468/15 P, pkt 43–44.

nie jest jednak sprzedażą pierwszemu niezależnemu klientowi. W związku z powyższym odliczenie marży naliczanej przez Sveza-Les nie byłoby zgodne z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ponadto zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) dostosowanie marży uzyskanej przez przedsiębiorcę wymagałoby również udowodnienia, że przedsiębiorstwo Sveza-Les pełni funkcje podobne do funkcji agenta działającego na zasadzie prowizji w przypadku sprzedaży krajowej. W aktach sprawy brak jest dowodów na potwierdzenie takiej tezy. Na podstawie powyższych ustaleń Komisja tymczasowo odrzuciła twierdzenie, zgodnie z którym uzasadnione było dostosowanie marży z tytułu sprzedaży krajowej.

3.2.3. Marginesy dumpingu

- (72) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (73) Jeżeli chodzi o producentów eksportujących należących do grupy Sveza, Komisja w pierwszej kolejności obliczyła indywidualny margines dumpingu dla każdego producenta eksportującego, a następnie ustaliła wysokość ważonego marginesu dumpingu dla całej grupy Sveza.
- (74) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Sveza	15,9 %
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,0 %
Zheshartsky LPK LLC	15,3 %

- (75) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten określono zatem w oparciu o marginesy ustalone dla producentów eksportujących objętych próbą.
- (76) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą ustalono na 15,7 %.
- (77) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Rosji Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii w okresie objętym dochodzeniem, ustalonego na podstawie danych Eurostatu.
- (78) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił około 81 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustanowić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie poddanego indywidualnemu badaniu współpracującego przedsiębiorstwa objętego próbą z najwyższym marginesem dumpingu.
- (79) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Sveza	15,9 %
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,0 %
Zheshartsky LPK LLC	15,3 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	15,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	15,9 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (80) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny wytwarzało piętnastu producentów unijnych. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (81) Zgodnie z ustaleniami szacunkowa całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 849 000 m³. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii takich jak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymane od objętych próbą producentów unijnych. Jak wskazano w pkt 1.6, wszyscy trzej producenci unijni objęci próbą odpowiedzieli za 39 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.
- (82) Oszacowano, że odsetek produkcji unijnej przeznaczany na konsumpcję własną był niższy niż 0,5 %. Z uwagi jej znikomy udział w produkcji unijnej konsumpcji własnej nie uznano za czynnik istotny z punktu widzenia analizy szkody w tym przypadku.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (83) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie: a) przekazanych przez skarżącego danych dotyczących sprzedaży produktu podobnego przez przemysł Unii niepowiązanym klientom w Unii, sprawdzonych przez porównanie z wielkością sprzedaży zgłoszoną przez producentów unijnych objętych próbą; b) przywozu produktu objętego dochodzeniem z wszystkich państw trzecich, według danych Eurostatu ⁽⁹⁾.
- (84) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii w metrach sześciennych (m³)

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	1 874 725	2 000 293	2 080 786	2 130 325
Indeks	100	107	111	114

Źródło: Skarżący, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (85) Konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym o 14 %. Szczegółowa analiza wykazała stabilny wzrost poziomu konsumpcji z roku na rok, przy czym największy wzrost wynoszący 7 % odnotowano w latach 2017–2018; choć tempo wzrostu osłabło w kolejnych latach, nadal utrzymywała się tendencja wzrostowa.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Metoda identyfikowania przywozu produktu objętego postępowaniem

- (86) Przed wszczęciem postępowania i późniejszym utworzeniem konkretnych kodów TARIC ⁽¹⁰⁾ przywóz produktu objętego postępowaniem rejestrowano na poziomie Nomenklatury scalonej (CN) ⁽¹¹⁾, która obejmowała również produkty inne niż produkt objęty postępowaniem. Aby oszacować wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie badanym, Komisja stosowała ten sam stosunek wielkości przywozu produktów objętych pełnym kodem CN do wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem ustalonej na podstawie danych TARIC (TARIC/CN), jaki można było zaobserwować po wszczęciu postępowania. W odniesieniu do przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, stosunek ten ustalono na poziomie 78 %.
- (87) Wyniki uzyskane po zastosowaniu tej metody potwierdzają tendencje w zakresie wielkości przywozu przedstawione w skardze.

⁽⁹⁾ Dane Eurostatu dostosowane przy wykorzystaniu metody opisanej w pkt 4.3.1.

⁽¹⁰⁾ Kod TARIC: 4412 33 00 10

⁽¹¹⁾ Kod CN: 4412 33 00

4.3.2. *Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie*

- (88) W oparciu o powyższą metodę Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.
- (89) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (m³) i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z Rosji (m ³)	871 050	933 329	1 081 937	1 192 712
<i>Indeks</i>	100	107	124	137
Udział w rynku	46 %	47 %	52 %	56 %
<i>Indeks</i>	100	100	112	120

Źródło: Eurostat.

- (90) Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrosła w okresie badanym z około 871 050 m³ do około 1 192 712 m³, co stanowi wzrost o 37 %. Udział tego przywozu w rynku wzrósł w okresie badanym z 46 % do 56 %, co stanowi wzrost o 20 %.

4.3.3. *Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe*

- (91) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu na poziomie CN (w EUR/t). Choć – jak wyjaśniono w pkt 4.3.1 powyżej – przywóz produktu objętego postępowaniem zarejestrowano razem z większym koszykiem produktów, opisana metoda pozwala uzyskać wiarygodne szacunki dotyczące poziomu cen i ich zmiany w miarę upływu czasu, ponieważ produkt objęty postępowaniem stanowił znaczną większość przywozu objętego tym kodem CN, i umożliwia porównanie zmian cen w różnych państwach wywozu.
- (92) Średnia cena importowa w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/t)

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Rosja	646	681	608	584
<i>Indeks</i>	100	105	94	90

Źródło: Eurostat.

- (93) Średnie ceny przywozu z Rosji zmalały z 646 EUR/t w 2017 r. do 584 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem, co stanowiło spadek o 10 %. W 2018 r. średnia cena przywozu wzrosła o 5 %, po czym zmalała o 15 % w kolejnych okresach.
- (94) Tę samą tendencję można zaobserwować, stosując średnie ważone ceny eksportowe podane przez producentów eksportujących objętych próbą, które prowadzą do obliczenia ceny produktu objętego dochodzeniem w wysokości 434 EUR/m³ w OD. W związku z tym ceny importowe były stale niższe od cen sprzedaży producentów unijnych (zob. tabela 7), a różnica ta wynosiła 38 % w OD.

- (95) Sklejkę z drewna brzożowego sprzedaje się w wielu różnych wymiarach i w wielu różnych kategoriach jakościowych zgodnie ze specyfikacjami odpowiadającymi potrzebom konkretnego klienta. Biorąc pod uwagę szeroką gamę rodzajów produktu sprzedawanych przez przemysł Unii i rosyjskich producentów eksportujących, szczegółowy system PCN, który ustanowiono na etapie wszczęcia postępowania, utrudniał precyzyjne dopasowywanie identycznych produktów. W celu porównania cen Komisja dokonała zatem rozsądnego i rozbudowanego pod względem technicznym przybliżenia, przypisując niektóre podobne rodzaje produktu do ściśle określonych grup, co umożliwiło przeprowadzenie odpowiedniego porównania produktów sprzedawanych przez przemysł Unii z równoważnymi rodzajami produktów sprzedawanymi przez rosyjskich producentów eksportujących. Na tej podstawie stwierdzono, że poziom dopasowania różnych rodzajów produktu sprzedawanych przez przemysł Unii do rodzajów produktu sprzedawanych przez rosyjskich producentów eksportujących przekraczał 68 % wielkości przywozu objętych próbą rosyjskich producentów eksportujących.
- (96) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- (97) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym. Biorąc pod uwagę, że producenci unijni sprzedawali produkt objęty postępowaniem bezpośrednio, a także za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych, cena sprzedaży została odpowiednio dostosowana do poziomu ex-works, uwzględniając koszty transportu, ubezpieczenia i przeładunku, natomiast
- (98) odpowiednie średnie ważone ceny przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą producentów rosyjskich na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku Unii zostały dostosowane do poziomu cen na granicy celnej Unii. W odniesieniu do sprzedaży dokonanej za pośrednictwem powiązanego importera dokonano dalszego dostosowania na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Następnie do ceny ustalonej na poziomie granicy celnej Unii dodano kwotę kosztów ponoszonych po przywozie oraz kwotę należności celnych. Sprzedaż ta stanowiła mniej niż 5 % całkowitej sprzedaży objętych próbą producentów rosyjskich.
- (99) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych pod kątem bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (100) Na podstawie powyższego przywóz towarów po cenach dumpingowych prowadzony przez objętych próbą producentów eksportujących wykazał średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący 12,6 % (wahający się od 9,5 % do 18,5 %). Marginesy podcięcia cenowego uznaje się za znaczne.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (101) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (102) Jak wspomniano w pkt 1.6.1, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii przeprowadzono kontrolę wyrównkową.
- (103) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedziach skarżącego na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczących wszystkich producentów unijnych, porównanych w razie potrzeby z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu przekazanymi przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja zbadała wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, które to dane zostały poddane zdalnej kontroli krzyżowej. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (104) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingowego oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (105) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (106) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (m ³)	982 658	1 009 772	879 540	848 900
<i>Indeks</i>	100	103	90	86
Moce produkcyjne (m ³)	1 244 310	1 296 650	1 328 000	1 203 000
<i>Indeks</i>	100	104	107	97
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	79 %	78 %	66 %	71 %
<i>Indeks</i>	100	99	84	89

Źródło: Skarżący i producenci unijni objęci próbą.

- (107) W okresie badanym wielkość produkcji przemysłu Unii zmalała o 14 % lub o około 140 000 m³. W latach 2017–2018 nastąpił nieznaczny wzrost wielkości produkcji, po czym w kolejnych okresach nastąpił jej istotny spadek.
- (108) Unijne moce produkcyjne zmalały w okresie badanym łącznie o 3 %. Unijne moce produkcyjne wzrosły nieznacznie w latach 2018 i 2019, co można wytłumaczyć opóźnieniem między podjęciem decyzji o zwiększeniu mocy produkcyjnych a rzeczywistym zwiększeniem tych mocy. W OD moce produkcyjne przemysłu Unii zostały jednak ograniczone o 10 % w porównaniu z 2019 r.
- (109) W okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu Unii spadło o 11 %, ponieważ producenci unijni nie byli w stanie zwiększyć produkcji w odpowiedzi na wzrost rynku. W latach 2017–2019 nastąpił spadek wykorzystania mocy produkcyjnych o 16 %, po czym w OD nastąpił ich wzrost o 5 % z uwagi na wychodzenie z inwestycji i zamykanie zakładów produkcyjnych.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (110) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Łączna wielkość sprzedaży na rynku Unii (m ³)	821 341	818 621	757 103	680 243
<i>Indeks</i>	100	100	92	83
Udział w rynku	44 %	41 %	36 %	32 %
<i>Indeks</i>	100	93	83	73

Źródło: Skarżący, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (111) W okresie badanym łączna wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmalała znacznie o 17 %. Choć w latach 2017–2018 wielkość sprzedaży unijnej utrzymywała się na takim samym poziomie, w 2019 r. nastąpił jej spadek o 8 %, a w okresie od 2019 r. do OD zmalała ona o kolejne 9 %.
- (112) W połączeniu ze spadkiem sprzedaży przełożyło się to na zmniejszenie udziału przemysłu Unii w rynku o 27 % za sprawą niezmiennie spadkowego trendu, który doprowadził do ograniczenia udziału przemysłu Unii na rynku z poziomu 44 % w 2017 r. do poziomu 32 % w OD.

4.4.2.3. Wzrost

- (113) W kontekście ekspansji rynku, w warunkach zwiększonej konsumpcji w Unii, z powyższych danych wynika, że przemysł Unii odnotował znaczny spadek produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (114) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Liczba zatrudnionych	6 039	5 960	5 325	5 308
Indeks	100	99	88	88
Wydajność (m ³ /pracownika)	163	169	165	160
Indeks	100	104	102	98

Źródło: Skarżący i producenci unijni objęci próbą.

- (115) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii zmalał w okresie badanym o 12 %. Zatrudnienie utrzymywało się na względnie stabilnym poziomie w latach 2017–2018, aczkolwiek nawet w tym stosunkowo stabilnym okresie liczba pracowników zmalała o 79 osób. Zatrudnienie ponownie mocno zmalało 2019 r. i nie wzrosło w OD, lecz nadal malało w mniejszym stopniu.
- (116) W związku ze spadkiem produkcji i zatrudnienia wydajność siły roboczej przemysłu Unii, mierzona w tonach na pracownika rocznie, spadła w okresie badanym o 2 %. W latach 2017–2018 wzrosła o 4 %, po czym w kolejnych okresach zmalała.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (117) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (118) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (119) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/m ³)	717	746	732	694
<i>Indeks</i>	100	104	102	97
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/m ³)	629	670	713	692
<i>Indeks</i>	100	107	113	110

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (120) Ceny sprzedaży niepowiązanym stronom na rynku Unii spadły w okresie badanym z 717 EUR/m³ do 694 EUR/m³, co stanowi spadek o 3 %. W 2018 r. poziom cen odnotował niewielki, ale przejściowy wzrost o 4 %, który osłabł w kolejnych okresach.
- (121) W tym samym okresie jednostkowe koszty produkcji producentów unijnych objętych próbą wzrosły o 10 %. Na koszt produkcji wpływ miały zmiany cen głównego surowca – fornirów z kłód drewna brzoźowego – oraz trudności z pełnym wykorzystaniem korzyści skali ze względu na ograniczenie sprzedaży i produkcji.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (122) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	23 474	23 542	23 733	23 690
<i>Indeks</i>	100	100	101	101

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (123) Średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zwiększyły się w okresie badanym o 1 %.

4.4.3.3. Zapasy

- (124) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (m ³)	30 894	43 550	35 706	37 685
<i>Indeks</i>	100	141	116	122

Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	3,1 %	4,3 %	4,1 %	4,4 %
<i>Indeks</i>	100	137	129	141

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (125) Poziom zapasów w przypadku producentów unijnych objętych próbą wzrósł w przedmiotowym okresie o 22 %. Największy wzrost – o 41 % – miał miejsce między 2017 a 2018 r., przy czym zapasy osiągnęły maksymalny poziom w 2018 r. Mimo że wkrótce potem przemysł Unii zdołał obniżyć stan zapasów o 25 % w 2019 r. dzięki dostosowaniu poziomu swojej produkcji, w okresie od 2019 r. do OD stan zapasów zwiększył się ponownie o 6 % z uwagi na utrzymujący się spadek sprzedaży unijnej. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wyrażony jako odsetek produkcji wzrósł z 3,1 % w 2017 r. do 4,4 % w OD.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (126) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	9,7 %	7,4 %	0,2 %	-2,8 %
<i>Indeks</i>	100	76	2	-28
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	191 991 172	187 065 363	175 135 121	165 108 224
<i>Indeks</i>	100	97	91	86
Inwestycje (w EUR)	14 326 493	12 473 095	11 169 293	14 237 597
<i>Indeks</i>	100	87	78	99
Zwrot z inwestycji	20 %	11 %	0 %	-2 %
<i>Indeks</i>	100	55	2	-10

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (127) Komisja określiła rentowność producentów unijnych włączonych do próby, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność producentów objętych próbą gwałtownie spadła w okresie badanym i zmalała z niemal 10 % w 2017 r. do prawie -3 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (128) Jak wyjaśniono w pkt 4.4.3.1, koszty producentów unijnych wzrosły zdecydowanie bardziej niż ich ceny. Przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen w takim samym zakresie, w jakim rosły koszty, ze względu na presję wywieraną na spadek cen przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Rosji, zarówno pod względem wielkości, jak i poziomu cen. Produkt pochodzący z Rosji był faktycznie przywożony przez cały okres badany w dużych i stale zwiększających się ilościach po niezmiernie niskich cenach, zgodnie z wyraźną tendencją malejącą w okresie badanym. Średnia cena towarów przywożonych z Rosji była znacznie niższa od cen przemysłu Unii, co ograniczyło możliwość wzrostu cen, którego można było oczekiwać w kontekście coraz wyższych kosztów surowców i rosnącego popytu. Doprowadziło to obniżenia rentowności i nadania jej tendencji malejącej, przy czym skala tego zjawiska była na tyle duża, że w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii ponosił straty.

- (129) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowały się negatywnie w okresie objętym dochodzeniem i charakteryzowały się rocznymi spadkami, co doprowadziło do ogólnego obniżenia poziomu tego wskaźnika o 14 % w okresie od 2017 r. do OD. Spadek poziomu zysków odbił się niekorzystnie na zdolności do pozyskiwania kapitału.
- (130) Choć poziom rocznych inwestycji zmalał w okresie badanym o 1 %, w latach 2018–2019 odnotowano jego gwałtowny spadek o 22 %, przy czym w OD ledwo udało się przywrócić jego poziom z 2017 r. Chociaż początkowe spadki można tłumaczyć rozwojem rynku i wpływem tego zjawiska na sprzedaż i rentowność, niedawny wzrost obserwowany w OD miał na celu utrzymanie istniejących mocy produkcyjnych i odpowiednie zastąpienie niezbędnych aktywów produkcyjnych.
- (131) Zwrot z inwestycji jest procentowym stosunkiem zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym w odniesieniu do zwrotu z inwestycji można było zaobserwować utrzymującą się tendencję negatywną, która doprowadziła do jego całkowitego zaniku – wskaźnik ten obniżył się z poziomu 20 % w 2017 r. do poziomu -2 % w OD. Ta negatywna zmiana pokazuje, że chociaż nadal inwestowano w celu utrzymania konkurencyjności, w okresie badanym zwroty z tych inwestycji znacznie spadły.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (132) W kontekście istotnego wzrostu konsumpcji w Unii (+ 14 %), w okresie badanym odnotowano jeszcze większy wzrost przywozu z Rosji (+ 37 %) po cenach, które znacznie podcinały ceny przemysłu Unii. Dzięki temu rosyjscy producenci eksportujący byli w stanie osiągnąć udział w rynku wynoszący 56 % w OD (wzrost z poziomu 46 % w 2017 r.).
- (133) W tych okolicznościach, nie tylko przemysłowi Unii nie uniemożliwiono czerpania korzyści związanych z rozwojem rynku, ale jego sytuacja gospodarcza pogorszyła się, co przełożyło się na wystąpienie negatywnej tendencji w odniesieniu do wszystkich głównych wskaźników makroekonomicznych: produkcji (-14 %) i sprzedaży w UE (-17 %) oraz do znacznego obniżenia udziału przemysłu Unii w rynku (z poziomu 44 % do poziomu 32 %) w okresie badanym.
- (134) W odpowiedzi na presję wywieraną przez niskie ceny producentów rosyjskich przemysł Unii podjął próbę obniżenia kosztów poprzez dostosowanie poziomu zatrudnienia (-12 %). Presja ze strony rosyjskich towarów przywożonych po cenach dumpingowych, zarówno pod względem wielkości, jak i poziomu cen, doprowadziła jednak do spadku poziomu sprzedaży w UE i do gwałtownego wzrostu stanu zapasów (+ 22 %) w okresie badanym, który w 2018 r., osiągnął swój maksymalny poziom (+ 41 %).
- (135) Koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły znacznie w okresie badanym (+ 10 %), głównie z powodu silnego wzrostu cen surowców.
- (136) Koszty ponoszone przez przemysł Unii wzrosły bardziej niż cena sprzedaży, co doprowadziło do znacznego spadku zyskowności w okresie badanym z poziomu dobrej kondycji finansowej (+ 10 %) w 2017 r. do niemożliwego do utrzymania scenariusza generującego straty (-3 %) w OD.
- (137) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu Unii, konsumpcja, niekorzystne warunki konkurencji w zakresie dostępu do głównego surowca, szkoda powstała z własnej winy, strajki w Finlandii, skutki pandemii COVID-19, porównywalność produktu.

5.2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (138) Pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu Unii zbiegło się w czasie ze znaczną i rosnącą penetracją rynku przez rosnący przywóz z Rosji, który systematycznie podcinał ceny przemysłu Unii, a w każdym razie doprowadził do tłumienia cen. W tym względzie zmiany wielkości i cen przywozu odzwierciedlone w tabelach 2 i 3 doprowadziły do tłumienia cen przemysłu unijnego, oraz świadczyły o istnieniu związku przyczynowego między tymi dwoma zjawiskami.

- (139) Wielkość przywozu z Rosji wzrosła o 37 % w okresie badanym z poziomu około 870 050 m³ w 2017 r., co odpowiadało udziałowi w rynku na poziomie 46 %, do poziomu 1 192 712 m³ w OD, co odpowiadało udziałowi w rynku na poziomie 56 %. Ten rosnący przywóz był dokonywany po cenach niższych niż ceny przemysłu unijnego w całym okresie badanym, a w każdym razie ich poziom prowadził do tłumienia cen, biorąc pod uwagę fakt, że przemysł unijny nie mógł podnieść swoich cen proporcjonalnie do wzrostu kosztów produkcji.
- (140) Wywarło to silny, negatywny wpływ na przemysł Unii w OD. W sytuacji rosnących kosztów i presji cenowej wywieranej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Rosji przemysł Unii nie był w stanie ustanowić zrównoważonego poziomu cen, co doprowadziło to bardzo poważnego spadku rentowności z poziomu 10 % do poziomu generującego straty (-3 %), a w konsekwencji przełożyło się na pogorszenie jego wskaźników finansowych.
- (141) Wstępnie stwierdzono zatem, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Rosji wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii pod względem ceny i ilości.

5.3. Wpływ pozostałych czynników

5.3.1. Przywóz z państw trzecich

- (142) Aby ustalić wielkość przywozu z państw trzecich, Komisja – jak wyjaśniono w pkt 4.3.1 powyżej – stosowała ten sam stosunek wielkości przywozu produktów objętych pełnym kodem CN do wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem ustalonej na podstawie danych TARIC (TARIC/CN), jaki można było zaobserwować po wszczęciu postępowania. Jedynymi państwami trzecimi przywożącymi znaczne ilości produktu do Unii były Białoruś i Ukraina. W przypadku Białorusi wartość powyższego stosunku ustalono na poziomie 43 %.
- (143) W przypadku Ukrainy Komisja stwierdziła wystąpienie zniekształconych danych w zgłoszonych danych statystycznych na poziomie jednostki uzupełniającej (w tym przypadku metr sześcienny). Na potrzeby porównania Komisja postanowiła zatem przekształcić zgłoszoną masę (w tonach), będącą bardziej wiarygodnym i stabilnym zbiorem danych, w metry sześcienne.
- (144) Aby przekształcić tony w metry sześcienne, Komisja skorzystała z klucza przeliczeniowego, mianowicie z „metody” ustalania objętości i masy przez Rosję i Białoruś na poziomie TARIC po wszczęciu postępowania (metoda ta polega na przyjęciu wartości pojawiającej się najczęściej w zbiorze danych). Po zastosowaniu klucza przeliczeniowego stwierdzono, że tona produktu przywożonego z Ukrainy odpowiada 0,69 metra sześciennego.
- (145) Komisja ustaliła ceny przywozu w ujęciu EUR/t na poziomie CN, jak wyjaśniono w pkt 4.3.3.
- (146) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Ukraina	Objętość (m ³)	82 029	100 935	104 962	106 785
	Indeks	100	123	128	130
	Udział w rynku	4 %	5 %	5 %	5 %
	Średnia cena (w EUR/t)	651	725	641	616
	Indeks	100	111	98	95
Białoruś	Objętość (m ³)	81 638	112 922	75 961	93 231
	Indeks	100	138	93	114

	Udział w rynku	4 %	6 %	4 %	4 %
	Średnia cena (w EUR/t)	403	481	387	363
	Indeks	100	119	96	90
Pozostałe państwa trzecie ⁽¹²⁾	Objętość (m ³)	18 668	34 486	60 822	57 354
	Indeks	100	185	326	307
	Udział w rynku	1 %	2 %	3 %	3 %
	Średnia cena (w EUR/t)	566	576	565	561
	Indeks	100	102	100	99
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Rosji	Objętość (m ³)	182 335	248 344	241 746	257 371
	Indeks	100	136	133	141
	Udział w rynku	10 %	12 %	12 %	12 %
	Średnia cena (w EUR/t)	537	574	535	520
	Indeks	100	107	100	97

Źródło: Eurostat.

- (147) W porównaniu z Rosją skala obecności Białorusi i Ukrainy na rynku Unii jest ograniczona. W okresie badanym udział tych państw w rynku utrzymywał się na stabilnym poziomie i podlegał minimalnym wahaniom lub pozostawał niezmienny, oscylując w granicach – odpowiednio – 4 % i 5 %. Wszystkie pozostałe państwa trzecie nieznacznie zwiększyły swoją obecność na rynku – ich udział w rynku wzrósł z poziomu 1 % do wciąż bardzo niskiego poziomu 3 %. Łączny udział w rynku przywozu ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem Rosji wzrósł o 2 % w latach 2017–2018, a później utrzymywał się na stabilnym poziomie 12 %.
- (148) Jeżeli chodzi o ceny w okresie badanym, Ukraina stosowała ceny nieznacznie wyższe niż Rosja, natomiast Białoruś – niższe ceny. Niższe ceny towarów z Białorusi wynikały z ograniczeń technologicznych sprawiających, że zakłady produkcyjne w tym państwie były w stanie wytwarzać i wprowadzać na rynek wyłącznie ściśle określony produkt niższej jakości. W przeciwieństwie do Białorusi przywóz z Rosji obejmował sklejkę z drewna brzoźowego lepszej jakości, co przekładało się na jego wyższą średnią cenę.
- (149) Na tej podstawie Komisja wstępnie stwierdziła, że wpływ przywozu z innych państw nie osłabia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych.

5.3.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (150) Wielkość wywozu producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym kształtowała się następująco:

⁽¹²⁾ Jeżeli chodzi o „pozostałe państwa trzecie”, stosunek wielkości przywozu produktów objętych pełnym kodem CN do wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem ustalonej na podstawie danych TARIC (TARIC/CN) po wszczęciu postępowania ustalono na poziomie 3 %.

Tabela 12

Wyniki wywozu producentów unijnych objętych próbą

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (m ³)	98 324	96 327	93 892	101 866
<i>Indeks</i>	100	98	95	104
Średnia cena (EUR/m ³)	689	755	752	705
<i>Indeks</i>	100	110	109	102

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (151) Wielkość wywozu realizowanego przez producentów unijnych objętych próbą wzrosła o 4 % w okresie badanym. W latach 2017–2019 wielkość wywozu zmalała o 5 %, po czym w OD odnotowano jej wzrost o 9 %. Średnie ceny wywozu wzrosły w okresie badanym o 2 %. W latach 2017–2018 średnie ceny wzrosły o 10 %, po czym w kolejnych okresach następowały ich spadki.
- (152) Biorąc pod uwagę pozytywne zmiany odnotowywane zarówno w odniesieniu do wielkości wywozu, jak i w odniesieniu do średnich cen w okresie badanym, Komisja wstępnie stwierdziła, że wpływ wyników wywozu nie mógł przyczynić się do wystąpienia szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.3.3. Niekorzystne warunki konkurencji w zakresie dostępu do głównego surowca

- (153) Niektóre strony argumentowały, że przemysł Unii znajduje się w mniej korzystnej sytuacji niż Rosja z uwagi na ograniczoną dostępność głównego surowca, tj. kłód drewna brzoźowego. Wspomniana ograniczona dostępność surowców może stanowić powód mniejszych wielkości produkcji i wzrostu kosztów, a zatem stanowić przyczynę wystąpienia szkody.
- (154) Dostęp do głównego surowca, jakim są kłody drewna brzoźowego, nie tłumaczy wystąpienia szkody, ponieważ producenci unijni dysponują dostatecznym dostępem do dostaw kłód brzoźowych. Zwiększenie stanu zapasów świadczy o tym, że problem nie leży po stronie produkcji, ale jest raczej związany z komercjalizacją produktu. W związku z tym dostępność drewna nie tłumaczy zmiany wielkości produkcji w okresie badanym.
- (155) Jeżeli chodzi o domniemaną niekorzystną sytuację pod względem kosztów, w toku dochodzenia stwierdzono, że istotnym czynnikiem wywierającym wpływ na koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii jest cena kłód drewna brzoźowego. Koszt surowców i jego wpływ na ogólny wzrost kosztów produkcji w przemyśle Unii nie osłabia jednak związku przyczynowego. W szczególności można to zaobserwować na podstawie faktu, że między 2019 r. a OD koszty produkcji przemysłu Unii spadły, ale nie doprowadziło to do wzrostu rentowności.

5.3.4. Szkoda powstała z własnej winy

- (156) Niektóre strony twierdziły, że przemysł Unii poczynił nieuzasadnione inwestycje w zwiększenie mocy produkcyjnych w okresie, gdy sprzedaż spadała, i że to było źródłem szkody.
- (157) Unijne moce produkcyjne zmalały jednak w okresie badanym łącznie o 3 %. Unijne moce produkcyjne nieznacznie wzrosły w 2018 r. i 2019 r., ale w całym okresie badanym przemysł Unii ograniczył skalę działalności. Twierdzenie, że inwestycje w zwiększanie mocy produkcyjnych były źródłem szkody, jest zatem bezpodstawne.

5.3.5. Strajki w Finlandii

- (158) Niektóre strony twierdziły, że przyczyną spadku produkcji mógł być szereg strajków w fińskich zakładach, które miały miejsce w grudniu 2019 r. i na początku 2020 r.
- (159) Komisja wstępnie stwierdziła, że strajki w zakładach w Finlandii nie osłabiają związku przyczynowego, ponieważ ich wpływ był ograniczony pod względem geograficznym (Finlandia) i czasowym (strajki miały miejsce między grudniem 2019 r. a styczniem 2020 r.).

5.3.6. Wpływ pandemii COVID-19

- (160) Niektóre strony twierdziły, że Komisja powinna analizować dane obejmujące koniec 2019 r. i pierwszą połowę 2020 r. ze szczególną uwagą, aby odróżnić wpływ pandemii COVID-19 na gospodarkę od wpływu przywozu, w odniesieniu do którego zarzuca się przywóz po cenach dumpingowych.
- (161) Z dochodzenia wynika, że popyt na sklejkę z drewna brzozonego w drugim kwartale 2020 r. utrzymywał się na względnie stabilnym poziomie. Ponadto nie wystąpiły żadne poważne zakłócenia w łańcuchu dostaw, a sprzedaż eksportowa była kontynuowana również w tym okresie. Komisja stwierdziła zatem, że wpływ pandemii COVID-19 nie osłabia związku przyczynowego.

5.3.7. Porównywalność produktu

- (162) Niektóre strony twierdziły, że sklejka z drewna brzozonego produkowana przez przemysł rosyjski nie konkuruje ze sklejką produkowaną przez przemysł UE, ponieważ rzekomo produkują one sklejkę różnej jakości przeznaczoną dla różnych segmentów rynku, a zatem przywóz z Rosji nie jest przyczyną wystąpienia szkody.
- (163) Z porównania różnych rodzajów produktu sprzedawanych przez przemysł Unii i rodzajów produktu sprzedawanych przez rosyjskich producentów eksportujących wynika jednak, że rodzaje produktu są do siebie bardzo podobne, a często są wręcz identyczne, oraz że istnieje znaczny poziom zamienności. Ponadto w wyniku dochodzenia ustalono, że zarówno przemysł Unii, jak i producenci rosyjscy zaopatrują najważniejsze sektory wykorzystujące sklejkę z drewna brzozonego. W każdym razie, jak wyjaśniono w pkt 2, w toku dochodzenia wykazano, że produkty sprzedawane przez przemysł Unii i rosyjskiego producenta eksportującego są produktami podobnymi, ponieważ mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania. Argument ten uznano więc za bezpodstawny.

5.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (164) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła tymczasowo, że zachodzi związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z Rosji. W wyniku znacznego wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych z Rosji przemysł Unii nie mógł ustalać cen na zrównoważonym poziomie, co doprowadziło do znacznego pogorszenia jego warunków ekonomicznych.
- (165) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (166) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (167) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.

6.1. Margines szkody

- (168) Szkada zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (169) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom zyskowności przed wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (170) Na pierwszym etapie Komisja ustaliła zysk podstawowy pokrywający pełne koszty w normalnych warunkach konkurencji. Komisja wzięła pod uwagę zyski osiągnięte przez producentów unijnych objętych próbą zanim zwiększyła się skala nieuczciwego przywozu z Rosji, który zaczął wyrządzać szkodę przemysłowi Unii. Odpowiednią marżę zysku ustalono na poziomie 9,7 %, co odpowiada poziomowi zysku osiągniętemu przez przemysł Unii w 2017 r.

- (171) Niektórzy producenci unijni twierdzili, że ich poziom inwestycji, badań i rozwoju oraz innowacji w okresie badanym były wyższy w normalnych warunkach konkurencji.
- (172) Komisja zbadała ten argument, ale stwierdziła, że pomimo malejących obrotów poziom inwestycji w OD był wyższy niż w dwóch poprzednich latach i bardzo zbliżony do poziomu inwestycji w 2017 r., kiedy to przemysł Unii osiągnął średni zysk w wysokości 9,7 %. Na tej podstawie, a także biorąc pod uwagę fakt, że inwestycje w badania i rozwój oraz innowacje są perspektywicznymi prognozami opartymi na planach inwestycyjnych, Komisja tymczasowo nie przyjęła tych argumentów.
- (173) Na tej podstawie niewyrządzająca szkody cena wynosi 766,33 EUR/m³ i wynika z zastosowania wyżej wymienionej marży zysku wynoszącej 9,7 % do kosztu produkcji ponoszonego przez producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem.
- (174) Zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego w ramach ostatniego etapu Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, oraz konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2. W oparciu o zweryfikowane zdalnie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dostępne dowody przedstawione przez niektórych producentów unijnych objętych próbą Komisja ustaliła dodatkowy koszt w wysokości 6,68 EUR/m³, od którego odjęła rzeczywisty koszt przestrzegania takich konwencji w OD, tj. 5,28 EUR na jednostkę miary, co dało wynik 1,40 EUR/m³. Różnicę tę dodano do ceny niewyrządzającej szkody.
- (175) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego przemysłu Unii na poziomie 767,73 EUR/m³, dodając wyżej wspomnianą docelową marżę zysku do kosztów produkcji producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, a następnie dodając dostosowania przewidziane w art. 7 ust. 2d dla poszczególnych rodzajów produktu.
- (176) Komisja ustaliła następnie margines zaniżania cen poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących objętych próbą w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (177) Poziom usuwający szkodę dla „innych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw.

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)
Grupa Sveza	15,9 %	30,9 %
Syktivkar Plywood Mill Ltd.	15,0 %	43,8 %
Zheshartsky LPK LLC	15,3 %	54,0 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	15,7 %	38,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	15,9 %	54,0 %

7. INTERES UNII

- (178) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (179) Przemysł Unii składa się z około piętnastu przedsiębiorstw. W większości są one zlokalizowane geograficznie w pobliżu regionów, w których rosną lasy brzozone, znajdujących się w Europie Północno-Wschodniej (Finlandia, państwa bałtyckie i Polska) i zatrudniają bezpośrednio ponad 5 000 pracowników. Większość producentów unijnych poparła skargę, dwóch zajęło neutralne stanowisko, a żaden nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia.
- (180) Obecne poziomy rentowności są niemożliwe do utrzymania. Oczekuje się, że dzięki wprowadzeniu środków przemysł Unii będzie mógł odzyskać część utraconego udziału w rynku i ustalić ceny na poziomie, który co najmniej pokryje koszty.
- (181) Brak środków może mieć znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii pod względem dalszego tłumienia cen i dalszego spadku sprzedaży, co przełoży się na większe straty i prawdopodobne zamknięcie zakładów produkcyjnych oraz zwolnienia.
- (182) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że wprowadzenie środków tymczasowych leży w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych

- (183) Zgłosiło się dwudziestu dziewięciu importerów, otrzymano szereg uwag i komentarzy. Jak wspomniano w pkt 1.6.2, Komisja objęła próbą trzech importerów, którzy przesłali odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (184) Kilku importerów twierdziło, że nałożenie ceł antydumpingowych spowoduje wzrost kosztów surowców dla nich i dla ich klientów. Te dodatkowe koszty trudno byłoby pokryć, a zatem zagrażałyby ich rentowności i konkurencyjności. Przedstawili również argumenty dotyczące braku mocy produkcyjnych w przemyśle Unii wystarczających do zaspokojenia popytu w Unii szacowanego na około 2,1 mln m³, w związku z czym twierdzili, że wprowadzenie środków spowodowałoby niedobór na rynku. Ponadto wysunęli argumenty dotyczące braku zainteresowania producentów unijnych zaopatrywaniem małych przedsiębiorstw oraz odmowy dostarczania niektórych materiałów.
- (185) Jeśli chodzi o konsekwencje gospodarcze dla importerów, w dochodzeniu ustalono, że zysk ważony importerów objętych próbą wynosi 4,7 %, przy zróżnicowanym udziale sklejki z drewna brzozonego w ich asortymencie produktów. Ponadto, chociaż udział rosyjskiej sklejki rozprowadzanej przez importerów może spaść w wyniku wprowadzenia środków, środki na ustalonym poziomie raczej nie spowodują całkowitego ustania przywozu z Rosji. Biorąc pod uwagę, że istnieją również alternatywne źródła zaopatrzenia w krajach sąsiadujących, takich jak Ukraina i Białoruś, oczekuje się, że wpływ środków na rentowność i konkurencyjność importerów będzie ograniczony. Do interesu użytkowników odniesiono się w pkt 7.3 poniżej.
- (186) Jeżeli chodzi o ryzyko związane z podażą, środki na ustalonym poziomie prawdopodobnie nie spowodują wstrzymania rosyjskiego przywozu, ale raczej umożliwią dalsze pozyskiwanie sklejki z drewna brzozonego z Rosji po uczciwych cenach. Ponadto sklejkę z drewna brzozonego można w dalszym ciągu przywozić z innych państw trzecich, takich jak Ukraina i Białoruś.
- (187) Jeżeli chodzi o dostawy niewielkich ilości dla konsumentów, w toku dochodzenia ustalono, że przemysł Unii rozwinął szeroką sieć sprzedawców detalicznych, powiązanych i niepowiązanych, umożliwiającą mu dotarcie do małych klientów, którzy nie mają możliwości zakupu całych kontenerów. Ponadto, jak wspomniano powyżej, każdy konsument może nadal zaopatrywać się u producentów rosyjskich.
- (188) W toku dochodzenia ustalono również, że przemysł Unii posiada niezbędne wyposażenie i moce produkcyjne, aby dostosować się do szczególnych wymagań klientów dotyczących produktu, w związku z czym jest w stanie wytwarzać wszystkie wymagane rodzaje produktu.
- (189) Podsumowując, środki antydumpingowe na ustalonym poziomie mogą mieć jednak negatywny wpływ na niektórych importerów niepowiązanych. Ogólnie taki wpływ nie powinien być jednak znaczący i będzie w dużym stopniu zależał od modelu biznesowego importerów, zróżnicowania ich źródeł dostaw oraz stopnia, w jakim zwiększone koszty zostaną przeniesione na ich klientów.

- (190) W związku z powyższym Komisja tymczasowo ustaliła, że oczekuje się, że wszelki negatywny wpływ środków na importerów niepowiązanych w ujęciu całościowym będzie ograniczony i nie przeważa nad pozytywnym wpływem środków na unijnych producentów.

7.3. Interes użytkowników

- (191) Zgłosiło się trzynastu użytkowników. Dziewięciu użytkowników przedstawiło uwagi lub odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (192) Komisja jest zaangażowana w proces uzupełniania braków z większością użytkowników, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, z powodu braku wersji dostępnych na potrzeby konsultacji z zainteresowanymi stronami. Na tym etapie wersję jawną zawierała tylko jedna odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, otrzymana od przedsiębiorstwa Emiliana Imballaggi S.p.A., które kupuje sklejkę z drewna brzozonego na potrzeby działalności związanej z pakowaniem.
- (193) Wysłano argumenty, że nałożenie ceł antydumpingowych spowoduje wzrost kosztów dla użytkowników, które trudno będzie przenieść na klientów, a zatem zagrozi ich rentowności i konkurencyjności.
- (194) Sklejkę z drewna brzozonego wykorzystuje się w różnych sektorach. Wprowadzenie środków będzie prawdopodobnie miało zróżnicowany wpływ na poszczególnych użytkowników, w zależności od udziału kosztów sklejki z drewna brzozonego w kosztach całkowitych w danym sektorze oraz możliwości przeniesienia kosztów na konsumentów niższego szczebla. Szczegółowe informacje od użytkowników wraz z wersją jawną otrzymano od tylko jednego przedsiębiorstwa wykorzystującego sklejkę w sektorze opakowań. Ponadto skarżący przedstawił niezależne badanie, w którym przeanalizowano oczekiwany wpływ środków na użytkowników w oparciu o teoretyczny poziom ceł w wysokości 20–30 %.
- (195) Najważniejsze sektory wykorzystujące sklejkę z drewna brzozonego w UE według zużycia to: budownictwo (39 %), sektor transportu (27 %), sektor meblarski (10 %) i sektor opakowań (8 %). W oparciu o dostępne informacje oceniono wstępnie, że wpływ środków w sektorach, które odpowiadają za większość konsumpcji sklejki z drewna brzozonego, będzie ograniczony lub znikomy. Sektory, na które cła mogą mieć największy wpływ, to sektory producentów opakowań i parkietów. Jednak nawet w tych sektorach wpływ środków jest ograniczony. W przypadku sektora opakowań szacowany wpływ wynosi około 2-4 % w strukturze kosztów, co prawdopodobnie zostanie przeniesione na klientów. W sektorze parkietów i podłóg istnieje wiele substytutów sklejki z drewna brzozonego, takich jak inne rodzaje drewna i materiały alternatywne, co stanowi kolejny powód, dla którego oczekuje się, że wpływ możliwie nieznacznie wyższych kosztów sklejki z drewna brzozonego będzie ograniczony.
- (196) W związku z powyższym Komisja tymczasowo ustaliła, że oczekuje się, że wszelki negatywny wpływ środków na użytkowników będzie ograniczony i nie przeważa nad pozytywnym wpływem środków na unijnych producentów.

7.4. Interes dostawców

- (197) Trzech dostawców zgłosiło się jako zainteresowane strony.
- (198) Wszystkie trzy przedsiębiorstwa są dostawcami maszyn, wyposażenia do obróbki drewna lub materiałów wykorzystywanych do produkcji sklejki z drewna brzozonego dla rosyjskich producentów eksportujących. Przedsiębiorstwa twierdziły, że wprowadzenie środków spowodowałoby spadek rosyjskiego przywozu, co doprowadziłoby do ograniczenia inwestycji rosyjskich producentów eksportujących w wyposażenie, a w konsekwencji miałyby negatywny wpływ na ich działalność.
- (199) Komisja spodziewa się, że rosyjskie inwestycje w wyposażenie nie ucierpiałyby znacząco, ponieważ środki na ustalonym poziomie nie powinny spowodować wstrzymania rosyjskiego przywozu. Z drugiej strony dzięki środkom przemyśl Unii prawdopodobnie będzie mógł zainwestować w wyposażenie, co również będzie miało pozytywny wpływ na unijnych dostawców wyposażenia do obróbki drewna.
- (200) W związku z powyższym Komisja tymczasowo ustaliła, że wszelki negatywny wpływ środków na dostawców w ujęciu całościowym będzie raczej ograniczony i nie przeważa nad pozytywnym wpływem środków na unijnych producentów.

7.5. Inne zainteresowane strony: inni producenci sklejki z drewna, podmioty działające na rzecz ochrony środowiska oraz wpływ pandemii COVID-19.

- (201) Trzy stowarzyszenia krajowe (z Francji, Włoch i Hiszpanii) reprezentujące producentów sklejki z topoli, sosny i innych gatunków drewna zgłosiły się jako zainteresowane strony. Twierdziły, że chociaż produkt objęty postępowaniem różni się od ich produktów, to może mieć miejsce pewien poziom zamienności. Twierdziły, że chociaż tradycyjnie poziomy cen sklejki z drewna brzozonego były wyższe, ceny dumpingowe sklejki z drewna brzozonego z Rosji przyciągnęły popyt, który tradycyjnie zaspokajano innymi rodzajami drewna, takimi jak topola, sosna i okoumé, i zagroziły łańcuchowi wartości istniejącemu w innych branżach drzewnych. Dlatego też opowiedziały się za wprowadzeniem środków.
- (202) Szereg stron twierdziło, że nałożenie ceł mogłoby spowodować ucieczkę emisji gazów cieplarnianych w wyniku zastąpienia rosyjskiej sklejki z drewna brzozonego chińską sklejką z drewna topoli lub sklejką pochodzącą z innych państw bardziej oddalonych od Europy, co zwiększyłoby emisje związane z transportem oraz ryzyko, że produkty substytucyjne miałyby mniej zrównoważony charakter niż rosyjska sklejka z drzewa brzozonego. Komisja zauważyła, że środki mają zostać wprowadzone na poziomie, który nie powinien doprowadzić do wstrzymania rosyjskiego przywozu. Ponadto nie wykazano, że w przypadku zastąpienia przywozu z Rosji przywozem z innego państwa trzeciego przywóz ten odbywałby się z Chin, ani że produkcja innego rodzaju drewna miałaby mniej zrównoważony charakter niż produkcja rosyjskiej brzozy. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (203) Strony twierdziły, że cła zwiększą wpływ pandemii COVID-19 na użytkowników. Jednak, jak wyjaśniono powyżej, wpływ środków na najważniejsze sektory wykorzystujące sklejkę z drewna brzozonego powinien być raczej ograniczony. Ponadto, w chwili obecnej Komisja nie dysponuje dowodami wskazującymi na to, że pandemia wpływa na poszczególne sektory użytkowników, lub na to, że wpływ na producentów byłby inny niż wpływ na użytkowników. Wobec braku takich dowodów pandemię COVID-19 uznaje się za czynnik neutralny w ocenie interesu Unii.

7.6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (204) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (205) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (206) W odniesieniu do przywozu sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji należy wprowadzić tymczasowe środki antidumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy zaniżania cen z marginesami dumpingu. Stawkę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu zaniżania cen, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (207) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antidumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antidumpingowe
Grupa Sveza	15,9 %
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,0 %
Zheshartsky LPK LLC	15,3 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	15,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	15,9 %

- (208) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (209) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (210) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (211) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – powinny one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

9. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (212) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (213) Otrzymano uwagi dotyczące dokładności obliczeń. Grupa UPG przedstawiła ważne uwagi, które zostały wzięte pod uwagę, podczas gdy uwagi Grupy Sveza i Syktyvkar Plywood Mill Ltd. nie miały wpływu na dokładność obliczeń. Władze rosyjskie przedstawiły uwagi przemawiające przeciwko nałożeniu środków tymczasowych, nie podały jednak żadnych szczegółowych informacji na temat dokładności obliczeń.

10. PRZEPISY KOŃCOWE

- (214) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (215) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz sklejki składającej się wyłącznie z arkuszy z drewna, przy czym grubość żadnej warstwy nie przekracza 6 mm, z zewnętrznymi warstwami z drewna określonego w podpozycji 4412 33, z co najmniej jedną zewnętrzną warstwą z drewna brzoźowego, nawet powlekaną, pochodzącej z Rosji, obecnie objętej kodem CN ex 4412 33 00 (kod TARIC 4412 33 00 10).

2. Stawki tymczasowego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antidumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Grupa Sveza obejmująca siedmiu producentów eksportujących: JSC „SVEZA Manturovo»; JSC „SVEZA Novator»; Tyumen Plywood Plant Limited; JSC „SVEZA Ust.-Izhora»; JSC „SVEZA Uralskiy»; JSC „SVEZA Kostroma»; JSC „SVEZA Verhnaya Sinyachiha”	15,9 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,0 %	C660
Zheshartsky LPK LLC	15,3 %	C661
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	15,7 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	15,9 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „*Ja, niżej podpisany, poświadczam, że sklejka z drewna brzoźowego sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Rosji. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą*”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.

2. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu powinny to uczynić w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski złożone poza tym terminem i może, w stosownych przypadkach, podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
Murashi Plywood Factory	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673